

Den 2. februar 1956.

Til det af folketingsnedsatte udvalg til behandling af lovforslag om folkepension og ændringer i lov om folkeforsikring.

Den 11. november 1955 fremsatte socialministeren i folketingsnedsatte udvalg til behandling af lovforslag om folkepension og forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring.

Man tillader sig at fremkomme med forskellige bemærkninger til nogle af de bestemmelser, der efter forslagene tænkes indført eller ændret, idet man først fremsætter principielle og tekniske bemærkninger vedrørende hvert af de 2 lovforslag og i et 3. afsnit forsøger at bedømme for-

slagernes økonomiske virkninger for kommunerne.

I. Forslag til lov om folkepension.

Efter forslaget indføres der fra 1. juli 1957 en folkepension, der udbetales til enlige kvinder fra det fyldte 62. år og til andre fra det fyldte 67. år. Folkepensionen er fastsat med forskellige beløb indenfor nedenanførte tidsrum:

	Til ægtepar, når begge opf. bet. for at få folkepens.		Til enl. samt ægtep., når kun den ene ægtef. opf. bet. for at få folkepens.	
	Når ægtef. el. en af disse opb. a. r.	Løvrigt	Når påg. opb. a. r. eller i. r.	Løvrigt
	Årl. kr.	Årl. kr.	Årl. kr.	Årl. kr.
1. juli 1957—30. juni 1959...	408	408	276	276
1. juli 1959—30. juni 1961...	708	900	468	600
efter 1. juli 1961.....	900	1 500	600	1 008

Folkepensionen dækkes ved et folkepensionsbidrag, der opkræves fra og med finansåret 1957—58. Bidraget er for 1957—58 og 1958—59 fastsat til 1½ pct. af det beløb, hvoraf indkomstskat til staten beregnes (skalaindkomsten) efter fradrag af 1 000 kr.

For bidragets beregning og opkrævning får kommunerne et vederlag.

Folkepensionen tilstås og udbetales af opholdskommunerne.

Stats- og kommuneansatte samt dermed ligestillede med pensionsret omfattes ikke af loven.

Folkepensionen hviler i sig selv, udbetales af kommunerne og dækkes formentlig

af statskassen af de af kommunerne indkrævede folkepensionsbidrag.

Det foreslåede tidspunkt — 1. juli — for første udbetaling af folkepension i 1957 og for forhøjelsen til 2 følgende trin i 1959 og 1961 findes uheldigt valgt, fordi det kan medføre, at man på socialkontorerne kommer til at beskæftige sig med omregning for samtlige alders- og invaliderentmodtagere samt modtagere af hjælp til kronisk syge 3 gange i hvert af de nævnte år, nemlig 1. juli med hensyn til udbetaling eller forhøjelse af folkepension og pensionstillæg samt 1. april og 1. oktober i anledning af eventuel pristalsregulering af renterne. Her-til kommer, at socialkontorerne i forvejen